

Ärende nr 13, bilaga 1

PROTOKOLL nr 6/2005
2005-06-14

Justerat 2005-06-20

Margareta Olofsson och Hanna Broberg

§ 14

Återremitterat ärende

Stockholms stads brottsförebyggande program

Dnr 448-192/2005

STOCKHOLMS STAD	
Kommunstyrelsen	
KF/KS Kansli	
Ink.	2005 -06- 23
Dnr:	225-2663/2005
Fll:	R.VII

Socialtjänstnämndens beslut

Socialtjänstnämnden beslutar att hemställa hos kommunfullmäktige att fastställa ett brottsförebyggande program för staden i enlighet med tjänsteutlåtandet.

Ärendet

Socialtjänstförvaltningen har i budgeten för år 2005 fått i uppdrag att ta fram ett stadsovergripande brottsförebyggande program. I det program som tagits fram anges att stadens övergripande mål med det brottsförebyggande arbetet är att minska sannolikheten för brott och reducera skadeverkningar (inklusive rädsla) av brott i Stockholms stad.

Det brottsförebyggande arbetet ska präglas av att en helhetssyn integreras i alla förvaltningar och bolag. I programmet delas det övergripande målet upp i fem delmål. Förvaltningar och bolag bör själva avgöra vilket/vilka av prioriteringsmålen som är av mest relevans för deras verksamhet och ange det/de som mål för sitt brottsförebyggande arbete.

Delmålen är att

- stärka den informella och formella sociala kontrollen,
- minska brottsbenägenheten,
- försvåra genomförandet av brott,
- lindra brottens skadeverkningar, samt att
- minska rädslan för brott.

Programmet föreslås gälla 4 år från första budgetåret efter beslut i kommunfullmäktige och därefter revideras. Kostnadsberäkning och preliminär kommunikationsplan finns bilagda till programmet.

Förvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat den 1 juni 2005.

Förslag till beslut

Ordföranden Margareta Olofsson m. fl. (v), ledamöterna Monika Lindh m.fl. (s) och ledamoten Jamie Bolling (mp) föreslog att nämnden skulle besluta enligt förvaltningens förslag till beslut.

Vice ordföranden Peter Lundén-Welden m.fl. (m), framlade ett annat förslag till beslut som innebar återremiss av ärendet, och föreslog att nämnden skulle besluta enligt detta förslag.

Ledamoten Ann-Katrin Åslund (fp) och ledamoten Désirée Pethrus Engström (kd) framlade ytterligare ett annat förslag till beslut som innebar återremiss av ärendet, och föreslog att nämnden skulle besluta enligt detta förslag.

Beslutsgång

Ordföranden tog först upp förslaget att återremittera ärendet.

Nämnden beslutade utan omröstning att inte återremittera ärendet.

Nämnden beslutade därefter enligt ordföranden Margareta Olofsson m. fl. (v), ledamöterna Monika Lindh m.fl. (s) och ledamoten Jamie Bolling (mp) förslag till beslut.

Reservation

Vice ordföranden Peter Lundén-Welden m.fl. (m), reserverade sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag enligt följande.

1. Socialtjänstnämnden återremitterar förslaget.
2. Därutöver anføres följande.

Under den senaste tiden har flera människor fallit offer för gatuvåldet. Flera personer har förlorat livet på grund av ett meningslöst våld på öppen gata. Med rätta är stockholmarna oroad över den här utvecklingen och förutsätter givetvis att ansvariga politiker gör vad de kan för att bekämpa och förebygga denna utveckling.

Därför är det mycket lovligt att staden nu arbetat fram ett förslag på brottsförebyggande strategier. Staden kan bistå staten i arbetet med att bekämpa brottsligheten. Men programmet som arbetats fram är tyvärr allt för otydligt och saknar konkreta förslag på operativa åtgärder. Till viss del beror det på att just forskningen kring brottsförebyggande sedan länge präglats av luddighet och oklara resultat. Väldigt sällan lyckas man peka ut insatser som har faktiska resultat på antalet brott som begås.

Den svenska forskningen lider också av en tydlig slagsida eftersom man i stort sett alltid utgår från hypotesen att brottslighet helt kan förklaras av s.k. sociala orsaker. Internationellt har man haft andra utgångspunkter och modeller som lägger större vikt på faktorer och åtgärder som påverkar på individnivå, snarare än hela samhället.

Vi menar att om stadens brottsförebyggande arbete ska ha någon verklig effekt så måste det grundläggande dokumentet ha en helt annan nivå av konkretion. Det enda konkreta som nu framkommer är tillsättandet av fler kommunala tjänstemän. Vi är tveksamma till om förvaltningarna behöver ytterligare ett styrdokument av en sådan allmänt hållen karaktär som detta.

Moderaterna vill se ett mer fokuserat dokument som skapar förutsättningar för operativa beslut vid uppkomna situationer. Det brottsförebyggande rådet bör utformas med en tydligare ledarfunktion och med operativt syfte. Det bör bestå av ett fåtal personer med tydlig beslutsförmåga. Ett centralt brottsförebyggande råd kan fungera som

ett verktyg att bli både kraftfullt och exekutivt och införa en 24-timmarsgaranti för borttagande av klotter.

Fokus för det brottsförebyggande arbetet måste ligga på tydliga insatser ute i verkligheten, inte på stadens förvaltningar. Exempelvis bör åtgärder syftandes till att ge tydliga snabba reaktioner mot mobbing, klotter och skolk inarbetas. Ett långsiktigt arbete för tryggare skolmiljö och tydligare föräldransvar är också åtgärder som behövs men som tyvärr saknas i programmet. Tydliga åtgärder behövs både för att stödja unga brottsoffers vilja att anmäla brott och för att minska brottsligheten. Dessutom har vi länge krävt att staden inleder och intensifierar arbetet med belysning.

Sambandet mellan brott och straff måste därutöver tydliggöras. Inte minst är detta viktigt när det rör sig om unga brottslingar. Polis och socialtjänst måste omedelbart kontakta den unga brottslingen och åtgärder snabbt vidtas. Det är genom att tydliggöra sambandet mellan brott och straff som en avskräckande effekt uppnås vilket flertalet internationella exempel visar på.

Vi menar alltså att det brottsförebyggande programmet bör återremitteras med ett uppdrag till förvaltningen att ge det en tydligare och mer konkretiserad profil. Därutöver bör staden uppvakta statsmakten i syfte att ge polisen ökade befogenheter att drogtesta misstänkta ungdomar och att öka antalet närpolisier som på heltid kan jobba gentemot unga som visar tecken på att glida in i tung kriminalitet.

Reservation

Ledamoten Ann-Katrin Åslund (fp) och ledamoten Désirée Pethrus Engström (kd) reserverade sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag enligt följande.

1. Socialtjänstnämnden återremitterar förslaget.
2. Därutöver anförs följande.

Under den senaste tiden har flera människor fallit offer för gatuvåldet. Flera personer har förlorat livet på grund av ett meningslöst våld på öppen gata. Med rätta är stockholmarna oroade över den här utvecklingen och förutsätter givetvis att ansvariga politiker gör vad de kan för att bekämpa och förebygga denna utveckling.

Därför är det mycket lovvärt att staden nu arbetat fram ett förslag på brottsförebyggande strategier. Staden kan bistå staten i arbetet med att bekämpa brottsligheten. Men programmet som arbetats fram är tyvärr allt för otydligt och saknar konkreta förslag på operativa åtgärder. Till viss del beror det på att just forskningen kring brottsförebyggande sedan länge präglats av luddighet och oklara resultat. Väldigt sällan lyckas man peka ut insatser som har faktiska resultat på antalet brott som begås.

Vi menar att om stadens brottsförebyggande arbete ska ha någon verklig effekt så måste det grundläggande dokumentet ha en helt annan nivå av konkretion. Det enda konkreta som nu framkommer är tillsättandet av fler kommunala tjänstemän. Vi är tveksamma till om förvaltningarna behöver ytterligare ett styrdokument av en sådan allmänt hållen karaktär som detta.

Vi vill se ett mer fokuserat dokument som skapar förutsättningar för operativa beslut vid uppkomna situationer. Ett centralt brottsförebyggande råd kan bli ett kraftfullt verktyg i stadens arbete. Vi vill också se förslag på konkreta åtgärder som en tidsga-

ranti för snabba ingripanden mot ungdomsbrott och 24-timmarsgaranti för borttagande av klotter.

Fokus för det brottsförebyggande arbetet måste ligga på tydliga insatser ute i verkligheten, inte på stadens förvaltningar. Exempelvis bör åtgärder syftandes till att ge tydliga snabba reaktioner mot mobbing, klotter och skolk inarbetas. Ett långsiktigt arbete för tryggare skolmiljö och tydligare föräldraansvar är också åtgärder som behövs men som tyvärr saknas i programmet. Tydliga åtgärder behövs både för att stödja unga brottsoffers vilja att anmäla brott och för att minska brottsligheten.

En av de i särklass viktigaste åtgärderna för att minska ungdomars brottslighet handlar om tidiga ingripanden från socialtjänsten. I dag finns åtskilliga exempel på hur denna kontakt kan dröja flera månader, om den över huvud taget sker. Detta trots att Stockholms stads riktlinjer tydligt anger att ungdomsärenden ska leda till kontakt inom en vecka från att socialtjänsten fått in en polisanmälan eller liknande. Ett sätt att öka pressen på kommunernas socialtjänst att snabbt ta kontakt med ungdomar och deras föräldrar, är att införa en tidsgaranti som innebär att kontakt ska tas med den misstänkte inom några dagar.

Vi menar alltså att det brottsförebyggande programmet bör återremitteras med ett uppdrag till förvaltningen att ge det en tydligare och mer konkretiserad profil. Därutöver bör staden uppvakta statsmakten för att öka antalet närpolis som på heltid kan jobba gentemot unga som visar tecken på att glida in i tung kriminalitet.

Vid protokollet

Lisbeth Westerlund
sekreterare